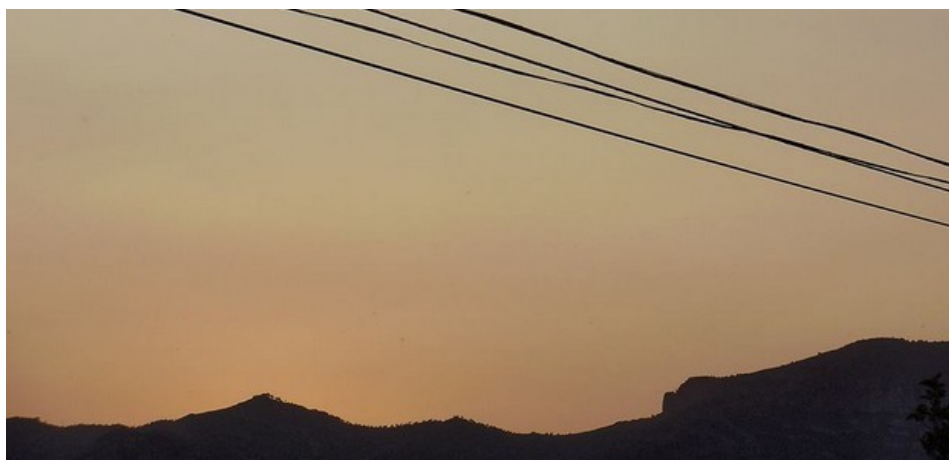

[OPINIONS](#) [CONVERSES DE SOFÀ](#) [LLIBRES](#) [TRIBUNA](#) [BALLARÍN](#) [EDITORIAL](#) [ENQUESTES](#)

PILA DE LLIBRES

Expliqueu d'encén

Detall de la coberta de «l'horitzó primer»

Fa l'efecte que després d'aquest horitzó primer en Todó ja pot anar cap a on vulgui, sobretot ara que ens ha explicat d'on ve.

[L'horitzó primer – Joan Todó. L'Avenç]

Hi ha orígens que pesen tant que han de sortir per alguna banda. Joan Todó va néixer a la Sénia, és a dir que no tan sols és ebrenc sinó fill d'un poble que "és com si mirés cap a una altra banda". Potser per això a 'l'horitzó primer' tot agafa un aire de frontera que no acaba de marxar mai. Todó explica el seu poble per explicar-se a ell mateix mentre ens parla de la memòria, de la dificultat de prendre distància per a mirar-nos, de la identitat, de la gestió dels records i també, és clar, de la història de la Sénia. Ja ho deia algú que no som fins que no hem explicat d'on venim.

La tornada a casa és el punt de partida d'aquest viatge identitari de Barcelona a l'Ebre (en transport públic!), fet que fa que el viatge adquireixi un to èpic des de l'inici. El relat comença quan Todó prepara el discurs que li han demanat com a pregoner de la festa major de la Sénia, i quan escriu se n'adona que "tancar [el poble] en una imatge perfecta, fixar-lo en un discurs" no només implica descriure el que veu sinó descriure's a ell mateix des d'aquesta sensació de foranitat permanent. Però amb un pregó no n'hi ha prou per explicar el lloc on has viscut els primers divuit anys de la teva vida i en Todó juga amb allò que veu barrejant-ho amb records propers i llunyans: de l'ambient de festa major (i la calma posterior) als minuts previs d'una classe de solfeig; dels retrats dels veïns ("és bonica la vida, xè, però no mos n'adonem, no mos n'adonem!") als malnoms que fan servir per anomenar cada racó del poble, "un poble on tot és poc conegut i s'oblida, els noms de les

19

Magrada

0

Tweet

Marina
Porras

Rubí, 1991. Estudiant d'Història de l'Art i de Filologia Catalana. Treballa en una llibreria. Entre una cosa i l'altra, es passa el dia entre llibres, que acaben sent un vici preocupant. Humanista convençuda. Al Matí, intenta fer crítica literària (no necessàriament perquè llegir ens faci més lliures, però sí més civilitzats). @mporrasmarti

[Violeta retrobada](#)
[La senyora Dalloway, desinteressadament](#)
[+ Articles](#)

FULL INFORMATIU

[Subscriu-te al newsletter del Matí](#)

Correu electrònic

[SUBSCRIU-TE](#)

PREMIS EL MATÍ

PREMIS
EL MATÍ

PUBLICITAT

coses són incerts, variables".

Però aquesta mirada no es limita a dir el que veu. A 'l'horitzó primer' també apareix el Todó que juga amb la memòria involuntària, allò que va inventar un senyor que no tenia la barba d'en Todó però sí un bigoti molt ben retallat: "¿Què és, ser d'un lloc? Cada dia, cada mes, cada any que passes lluny d'ell et modifica, te n'allunya. I alhora aquell lloc t'ha dibuixat, d'una manera que la gent de fora percep millor que tu mateix; si tu ets la teua memòria, i la memòria és el relat que et justifica, milers de detalls invisibles procedeixen del lloc on vas nàixer. Com un malnom que et persegueix".

I aquesta novel·la també ens deixa clara la pugna interna entre el Todó que escriu i el Todó que viu (tot i que a aquest últim li deien: "este xic només val per pensar"). Des de la primera pàgina l'autor es baralla amb el concepte d'escriptura, amb la ficció i la realitat. I és que deu ser difícil conviure amb una presència fantasmal que escriu al marge de la teua voluntat. Un escriptor-fantasma que s'exposa per si sol: "Només tinc la ficció (i tu només em tens a mi) per recuperar-ho. I ni tu ni jo sabem què es perd pel camí (...) La ficció sempre és més simple que la realitat, el mirall que passeja al llarg del camí tot ho torna pla, deforme, grotesc". Però tan si agafa el mirall com si el deixa a casa, fa l'efecte que després d'aquest horitzó primer en Todó ja pot anar cap a on vulgui, sobretot ara que ens ha explicat d'on ve. De fet, si no quedés d'una cursileria infinita, aquest article hauria pogut titular-se 'de la Sènia al món'.

10/18/13 0 435

Comenta

Nom *

Correu electrònic

Lloc web

Comentari *

Codi de verificació

Escriu les dues paraules

Escriu les dues paraules que apareixen a la imatge.

ENVIAR

© 2013 El Matí Digital
des de 1928

El Matí Digital no es responsabilitza dels articles
que no estiguin firmats per l'Editorial

[Avis legal](#)

[estar en:](#)

[Mapa web](#)

FACEBOOK

Troba'ns a Facebook

El Matí Digital
Magrada

El Matí Digital
Carta oberta de Mn. Ballarín

Carta a **Domna Alicia Sánchez Camacho**
elmati.cat

Fa 9 hores

El Matí Digital
Article de Josep Maria Puigjaner

A 959 persones els agrada **El Matí Digital**.

Complement social de Facebook